

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

CHRYSANTHI LAMPROPOULOU
Αριθμός ηλεκτρονικού αντίγραφου ψηφιακά υπογεγραμμένο
03.05.2023 14:36

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
1651/2023
ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη [redacted], την οποία όρισε η Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διοίκησης του Ειρηνοδικείου Αθηνών και από την Γραμματέα Μαρία Πάνκου.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 2 Φεβρουαρίου 2023 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ: [redacted] κατοίκου Αττικής, επί της οδού [redacted] με ΑΦΜ [redacted]

ο οποίος παραστάθηκε μετά της πληρεξουσίας του δικηγόρου, Κωνσταντίνας Ζαρκαδούλα (ΑΜ ΔΣΑ 26733), ως εκ του λειτουργήματος της κατοικούσας στο Μοσχάτο Αττικής, επί της οδού Καραολή και Δημητρίου (Ελευθερίας), αρ.79.

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ:

κατοίκου [redacted] Αττικής, με ΑΦΜ [redacted] ο οποίος παραστάθηκε στα της πληρεξουσίας του δικηγόρου, [redacted] (ΑΜ ΔΣΑ [redacted]) ως εκ του λειτουργήματος της κατοικούσας στην Ηλιούπολη Αττικής, επί της οδού Ιθάκης, αρ.3, 2) Μονοπρόσωπης Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία [redacted]

Εδρεύει στο Χαλάνδρι Αττικής, επί της οδού [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, με [redacted] και 3) Ανώνυμης Ασφαλιστικής Εταιρείας με την επωνυμία [redacted]

οποία εδρεύει στην Αθήνα, επί της [redacted] και εκπροσωπείται νόμιμα, οι οποίες παραστάθηκαν αμφότερες δια του πληρεξουσίου τους δικηγόρου [redacted] ως εκ του λειτουργήματος του κατοικούντος στην Αθήνα, [redacted]

Ο ενάγων, ζήτησε να γίνει δεκτή η από 13.12.2021 με αριθμό [redacted] κατάθεσης [redacted] αγωγή του, η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, κατά την οποία εκφωνήθηκε νόμιμα από τη σειρά του πινακίου, με αριθμό 13. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα

αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν στο ακροατήριο.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

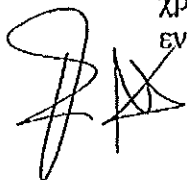
Ι. Από τις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 300, 330 και 914 ΑΚ συνάγεται, ότι προϋπόθεση της ευθύνης για αποζημίωση από αδικοπραξία είναι η υπαιτιότητα του υπόχρεου, η οποία υπάρχει και στην περίπτωση της αμέλειας, δηλαδή όταν δεν καταβάλλεται η επιμέλεια που απαιτείται στις συναλλαγές, η παράνομη συμπεριφορά του υπόχρεου σε αποζημίωση έναντι εκείνου που ζημιώθηκε και η ύπαρξη αιτιώδους συνάφειας μεταξύ της παράνομης συμπεριφοράς και της ζημίας. Η παράνομη συμπεριφορά ως όρος της αδικοπραξίας μπορεί να συνίσταται όχι μόνο σε θετική πράξη, αλλά και σε παράλειψη, εφόσον στην τελευταία αυτή περίπτωση εκείνος που υπέπεσε στην παράλειψη ήταν υποχρεωμένος σε πράξη από το νόμο ή τη δικαιοπραξία, είτε από την καλή πίστη, κατά την κρατούσα κοινωνική αντίληψη. Αιτιώδης δε συνάφεια υπάρχει, όταν η πράξη ή η παράλειψη του ευθυνόμενου προσώπου, ήταν κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ικανή και μπορούσε αντικειμενικά να επιφέρει κατά τη συνηθισμένη και κανονική πορεία των πραγμάτων, το επιζήμιο αποτέλεσμα. Η κρίση του δικαστηρίου της ουσίας, ότι τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ως αποδειχθέντα επιτρέπουν το συμπέρασμα να θεωρηθεί κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ορισμένο γεγονός ως πρόσφορη αιτία της ζημίας υπόκειται στον έλεγχο του Αρείου Πάγου γιατί είναι κρίση νομική, αναγόμενη στην ορθή ή μη υπαγωγή από το δικαστήριο της ουσίας των διδαγμάτων της κοινής πείρας στην αόριστη νομική έννοια της αιτιώδους συνάφειας. Τα πιο πάνω έχουν εφαρμογή και στην περίπτωση του άρθρου 10 του ν. ΓΠΝ/1911, ως προς την υπαιτιότητα των οδηγών των συγκρουσθέντων αυτοκινήτων, κατά το οποίο είναι εφαρμοστέα η διάταξη του άρθρου 914 ΑΚ. Περαιτέρω, η παράβαση διατάξεων του ΚΟΚ δεν θεμελιώνει αυτή καθ' εαυτή υπαιτιότητα στην επέλευση αυτοκινητικού ατυχήματος, αποτελεί όμως στοιχείο, η στάθμιση του οποίου από το δικαστήριο της ουσίας θα κριθεί σε σχέση με την ύπαρξη αιτιώδους συνδέσμου μεταξύ της συγκεκριμένης πράξης και του επελθόντος αποτελέσματος. Τέλος, κατά το άρθρο 300 Α.Κ. αν εκείνος που ζημιώθηκε συντέλεσε από δικό του πταίσμα στη ζημία ή στην έκτασή της, το δικαστήριο μπορεί να μην επιδικάσει αποζημίωση ή να μειώσει το ποσό της. Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι για να μην επιδικαστεί από το δικαστήριο αποζημίωση στον ζημιωθέντα ή για να μειωθεί το ποσό της απαιτείται συντρέχον πταίσμα του και αιτιώδης συνάφεια μεταξύ του πταίσματος (υπαίτιας πράξης ή παράλειψης) και του επελθόντος αποτελέσματος. Αν δεν υπάρχει ο απαιτούμενος αυτός αιτιώδης σύνδεσμος διατηρείται πλήρης η αξίωση αποζημίωσης του ζημιωθέντος. Ειδικότερα, επί σύγκρουσης αυτοκινήτου και μοτοσυκλέτας, οπότε εφαρμόζεται το κοινό δίκαιο (άρθρο 10 ν.ΓΠΝ/1911, 914 επ. 297, 298, 300 ΑΚ) και θανάτωσης ή τραυματισμού του οδηγού της μοτοσυκλέτας, η παράλειψη χρήσης προστατευτικού κράνους του θανατωθέντος ή τραυματισθέντος οδηγού της μοτοσυκλέτας, που επιβάλλεται από το νόμο (άρθρο 16§6 του ΚΟΚ), λαμβάνεται υπόψη και θεμελιώνει συντρέχον πταίσμα του, εφόσον συνδέεται αιτιωδώς με τις επελθούσες

σωματικές κακώσεις. Αν από το είδος και τον τρόπο επέλευσης των σωματικών κακώσεων του θανόντος ή τραυματισθέντος η χρήση του προστατευτικού κράνους, δεν ήταν ικανή να αποτρέψει το αποτέλεσμα του θανάτου ή του τραυματισμού, τότε λείπει η αναγκαίως απαιτούμενη αιτιώδης συνάφεια και η παράλειψη της χρήσης του κράνους δεν μπορεί να θεμελιώσει συνυπαιτιότητά του. (ΑΠ 1588/2014).

II. Κατά το άρθρο 10 παρ.5 του ΝΔ/τος 4104/1960, όπως αυτό αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 παρ.1 του Ν.4476/1965, επιφυλασσομένης της εφαρμογής των διατάξεων των άρθρων 34 παρ.2 και 60 παρ.3 του Α.Ν. 1846/1951, εφόσον ο ασφαλισμένος ή τα μέλη της οικογένειας του μπορούν να αξιώσουν αποζημίωση για ζημιά που τους έγινε με αφορμή ασθένεια, αναπηρία ή θάνατο του υπόχρεου σε διατροφή των, η αξίωση αυτή μεταβιβάζεται στο Ι.ΚΑ κατά το ποσό που αυτό οφείλει ως ασφαλιστικές παροχές στο δικαιούχο της αποζημίωσης, όπως ειδικότερα θα ρυθμιστεί με διάταγμα που θα εκδοθεί με πρόταση του Υπουργού Εργασίας μετά από γνώμη του Διοικητικού Συμβουλίου του Ι.ΚΑ. Με το άρθρο 18 του ΑΝ 1654/1986, προστέθηκε στο τέλος της παρ.5 του άρθ.10 του ΝΔ/τος 4104/1960 διάταξη κατά την οποία «η παραπάνω μεταβίβαση επέρχεται αυτοδικαίως από τότε που γεννήθηκε η αξίωση. Συμβιβασμός του δικαιούχου, παραίτηση, εκχώρηση ή με οποιοδήποτε τρόπο αλλοίωση της παραπάνω αξιώσεως του Ι.ΚΑ. είναι άκυρη κατά το μέρος που αφορά τις παραπάνω αξιώσεις του Ι.ΚΑ. από παροχές». Έτσι, καθιερώνεται η αυτόματη μεταβίβαση της απαιτήσεως αποζημιώσεως από τον παθόντα και ασφαλισμένο άμεσα ή έμμεσα στο Ι.ΚΑ, στο τελευταίο, στην έκταση που η αξίωση αυτή αποζημιώσεως, ανταποκρίνεται στις ασφαλιστικές παροχές του Ι.ΚΑ. Με την αυτοδίκαιη μεταβίβαση το τελευταίο γίνεται νέος φορέας της απαιτήσεως και ασκεί όχι ίδια δικαιώματα, αλλά όσα του μεταβιβάζονται αυτοδικαίως από τον ασφαλισμένο παθόντα και δικαιούται να ασκήσει για την αποκτηθείσα αξίωση την αγωγή του ζημιωθέντος, η οποία πρέπει να περιέχει τα απαραίτητα κατά το Νόμο για τη θεμελίωση της περιστατικά, σαν να την ασκούσε ο ίδιος ο ζημιωθείς (βλ. ΑΠ 232/1993, ΝοΒ 1994/406, 93/1988, ΕΛΛΔ/νη 1988/1591), διότι η αξίωση που αποκτά το Ι.ΚΑ. έχει αντικείμενο όχι την απόδοση των ασφαλιστικών παροχών, αλλά την αποζημίωση καθ' εαυτήν (βλ. ΕφΑθ 1291/1993, ΕπΣυγκΔ 1993/255, 263 Αθ. Κρητικού, Αποζημίωση από τροχαία αυτοκινητικά ατυχήματα, συμπλήρωμα αρ. 706 α). ΕφΠατρ 105/2011 ΑχαΝομ 2012/81). Η μεταβίβαση της αξίωσης του δικαιούχου της αποζημίωσης στο ΙΚΑ αφορά στο ποσό για το οποίο αυτό οφείλει ασφαλιστικές παροχές και δεν προϋποθέτει την προηγούμενη καταβολή τους. Βέβαια, αν τελικώς το ΙΚΑ δεν κατέβαλε ασφαλιστικές εισφορές, τότε δεν τίθεται ζήτημα υποκατάστασης. Στις περιπτώσεις αυτές, οι οποίες συνιστούν σιωπηρή παραίτηση του ασφαλισμένου από τις παροχές του ΙΚΑ, μόνο ο παθών νομιμοποιείται ενεργητικά να αξιώσει τα σχετικά κονδύλια από τον τρίτο υπόχρεο. Σημειωτέον, ότι είναι δικαίωμα και όχι υποχρέωση του ασφαλισμένου να χρησιμοποιήσει ή όχι τα δικαιώματα που του παρέχει η κοινωνική του ασφάλιση, καθώς μάλιστα η επιλογή του αυτή δεν έχει κανενός είδους επίδραση στο ύψος της υποχρέωσης αποζημίωσης του νόμου υπόχρεου, παρά μόνο στο πρόσωπο του δικαιούχου της αξίωσης. Αν, κατά τα ανωτέρω, ο

παθών δεν απευθυνθεί στο ΙΚΑ και δεν κάνει χρήση των δικαιουμένων από αυτό παροχών, από τις οποίες επιτρεπτός παραιτείται, τότε η αξίωση αποζημίωσης, η οποία κατ' άρθρο 18 Ν.1654/1986 είχε μεταβιβαστεί στο ΙΚΑ κατά το χρόνο του ατυχήματος, επανακάμπει στο δικαιούχο. Συνεπώς, η μεταβίβαση της αξιώσεως προς το ΙΚΑ τελεί υπό τη διαλυτική αίρεση της οριστικής ματαιώσεως της υποχρέωσης προς παροχή του ΙΚΑ. (βλ. *Κρητικός Αθ., Αποζημίωση, 2008, σελ. 443 παρ. 19*). Σύμφωνα δε με το άρ.17 ν.3918/2011 «1. Συνιστάται νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) με την επωνυμία Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υπηρεσιών Υγείας (εφεξής Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ή Οργανισμός), το οποίο «αποτελεί Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης» και «τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης». Η έναρξη λειτουργίας του Οργανισμού ορίζεται έξι μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. 2. Στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. μεταφέρονται και ενιάσσονται ως υπηρεσίες, αρμοδιότητες και προσωπικό ο Κλάδος Υγείας του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ-ΕΤΑΜ) με τις μονάδες υγείας του, το κέντρο διάγνωσης ιατρικής της εργασίας του ΙΚΑ με το σύνολο του εξοπλισμού του, οι Κλάδοι Υγείας του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ) και του Οργανισμού Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), ο Οργανισμός Περιθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου (ΟΠΑΔ), όπως διαμορφώθηκε με τις διατάξεις του ν. 3655/2008 (ΦΕΚ 58 Α'), ως προς τις παροχές σε είδος. Ακόμη, με την παράγραφο 5 του άρ.29 του Ν.3918/2011, η οποία προστέθηκε με το άρ.29 παρ.2 του Ν.4272/2014 (ΦΕΚ Α 145/11-7-2014), ορίζεται ότι: «Οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 10 του ν.δ.4104/1960 καθώς και οι διατάξεις του β.δ.226/23.2/21.3/1973 έχουν ανάλογη εφαρμογή και στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ., όσον αφορά την υγειονομική περίθαλψη σε είδος, σε περίπτωση τροχαίου ατυχήματος, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ενιαίου Κανονισμού Παροχών Υγείας του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. ...». Συνεπώς, από το χρόνο δημοσίευσής του ανωτέρω νόμου (11-7-2014) και εφεξής, σε περίπτωση που ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προβεί σε παροχή ασθένειας σε είδος, εφόσον πρόκειται για τροχαίο ατύχημα, υποκαθίσταται, στα δικαιώματα του ασφαλισμένου του, ως προς την αξίωση αποζημιώσεως, έναντι του ζημιώσαντος τρίτου, για όποιο ποσό τούτο του οφείλει ασφαλιστικές παροχές, εφαρμοζομένων αναλόγως των προεκτεθεισών διατάξεων του ν.δ.4104/1960 (άρ.10 παρ.5 αυτού) και του ανωτέρω βασιλικού διατάγματος (βλ. *Επ. Πατρών 38/2021, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ*).

Ο ενάγων, με την κρινόμενη αγωγή, μετά τη νόμιμη παραίτηση από το κύριο αίτημα αυτής ως προς το κονδύλιο εργασιών επισκευής του οχήματος του ποσού 1.067,80 ευρώ (άρθρ.223, 224, 294, 295, 297 και 591 παρ.1 ΚΠολΔ), με δήλωση της πληρεξουσίας του δικηγόρου, καταχωρημένης στα ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσια συνεδρίασης και τις νόμιμα κατατεθειμένες προτάσεις της, κατ' εκτίμηση ιστορεί ότι κατά τον αναφερόμενο σ' αυτή τόπο και χρόνο, ο πρώτος των εναγομένων οδηγός του με αριθμό κυκλοφορίας αυτοκινήτου, ιδιοκτησίας της δεύτερης των εναγομένων εταιρείας, το οποίο ήταν ασφαλισμένο κατά τον χρόνο του ατυχήματος για τις προς τους τρίτους ζημίες στην τρίτη των εναγομένων ασφαλιστική εταιρεία, προκάλεσε από αποκλειστική υπαιτιότητα

(αμέλεια) του υλικές ζημιές στην με αριθμό κυκλοφορίας _____ δίκυκλη μοτοσυκλέτα κυριότητας, νομής και κατοχής του, οδηγούμενη από τον ίδιο, κατά τη σύγκρουση των πιο πάνω οχημάτων, που έγινε κάτω από τις συνθήκες που περιγράφονται σ' αυτή. Ότι για την αποκατάσταση των ζημιών που προκλήθηκαν από την προαναφερθείσα σύγκρουση στη μοτοσυκλέτα του, απαιτείται να δαπανήσει για ανταλλακτικά και για εργασίες επισκευής και βαφής, το συνολικό ποσό των 1.067,80 ευρώ, συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ 24% και συνεπώς θεωρείται το όχημα του ολοσχερώς κατεστραμμένο, καθώς το κόστος αγοράς ανήλθε στο ποσό των 1.387,00 ευρώ και ως εκ τούτου θα πρέπει να αντικατασταθεί το όχημα του με καινούργιο πανομοιότυπο, αξίας 1.675,00 ευρώ. Ότι κατέβαλε για την μεταφορά της μοτοσυκλέτας του και την φύλαξη του στην μάνδρα το ποσό των 285,20 ευρώ και ότι υπέστη σωματική βλάβη και εξ αυτού του λόγου υπέστη ζημία ποσού 139,54 ευρώ για ιατρικές εξετάσεις και αγορά ιατρικών ειδών, ποσού 399,00 ευρώ για καταστροφή προσωπικών του ειδών και τέλος ότι υπέστη, λόγω της αδικοπρακτικής συμπεριφοράς του οδηγού του ζημιογόνου οχήματος, ηθική βλάβη για την αποκατάσταση της οποίας, δικαιούται αποζημίωση αποτιμώμενη σε 5.000,00 ευρώ. Με βάση τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, ζητεί, με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος εξ αυτών να του καταβάλουν, το συνολικό ποσό των (1.675,00 + 285,20 + 139,54 + 399,00 + 5.000,00=) 7.498,74 ευρώ, με το νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και μέχρι εξοφλήσεως και τέλος να καταδικασθούν αυτοί στην καταβολή της δικαστικής του δαπάνης. Με το παραπάνω περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή παραδεκτά φέρεται να συζητηθεί, κατά την προκείμενη διαδικασία περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 παρ.1 και 615 έως 620 ΚΠολΔ, ενώπιον του αρμοδίου τούτου καθ' ύλην και κατά τόπον Δικαστηρίου (άρθρα 14 παρ. 1 περ. β', 25 παρ.2 και 43 ΚΠολΔ), είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις ανωτέρω αναφερόμενες διατάξεις, καθώς και στις διατάξεις των άρθρων 297, 298, 299, 330 εδ.β', 345, 346, 361, 914 επ. ΑΚ, 2, 4, 9, 10 του Ν. ΓΠΝ/1911, αρ.47 και 114 του ΕισΝΑΚ, αρ.10 Ν. 489/1976, ΠΔ 237/1986, Ν.2496/1997, 4, 12 παρ.1, 19 παρ.1 και 26 του Κ.Ο.Κ (Ν.2696/1999) και 176, 907, 908 εδ.δ' ΚΠολΔ. Πρέπει επομένως, να ερευνηθεί η αγωγή περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητα της, δεδομένου ότι καταβλήθηκε και το προσήκον τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. το υπ' αριθμ.561815170953 0731 0098 e-παράβολο - δικαστικό ένσημο και την από 1.2.2023 απόδειξη πληρωμής της Τράπεζας Eurobank) και επιπλέον ενημερώθηκε ο ενάγων, κατ' αρ.3, παρ.2 του Ν.4640/2019, ως προς τη δυνατότητα επίλυσης της διαφοράς με διαμεσολάβηση (βλ. το προσκομιζόμενο από 10.12.2021 έντυπο ενημέρωσης).

Από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρος του ενάγοντος, η οποία περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, την ελεύθερη εκτίμηση των νομίμως μετ' επικλήσεως εκατέρωθεν προσκομιζόμενων εγγράφων, άλλα εκ των οποίων λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη και άλλα για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρ.339 και 395 ΚΠολΔ - βλ. σχετ.ΑΠ 154/1992 Ελλ Δνη 33.814), για μερικά από τα

οποία γίνεται ειδική μνεία παρακάτω, χωρίς όμως να έχει παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς και τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία το δικαστήριο λαμβάνει υπ' όψη αυτεπάγγελτα (336 ΚΠολΔ), αλλά και από όλη γενικά τη διαδικασία αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Την 10.9.2021 και περί ώρα 01:10 π.μ., ο ενάγων, οδηγώντας την με αριθμό κυκλοφορίας ΑΔΚΚΚΚΛΗ μοτοσυκλέτα ιδιοκτησίας του, εκινείτο επί της οδού Λαζαράκη ο οποίος είναι δρόμος μονής κατεύθυνσης, πλάτους 7,80 μέτρα, με κατεύθυνση από Αργυρούπολη προς Βούλα. Κατά την ίδια ως άνω χρονική στιγμή, επί της οδού Λαζαράκη ο οποίος ομοίως είναι δρόμος μονής κατεύθυνσης, με πλάτος οδοστρώματος 8,60 μέτρα και διασταυρώνεται με την οδό Λαζαράκη, εκινείτο το με αριθμό κυκλοφορίας ΑΔΚΚΚΚΛΗ αυτοκίνητο το οποίο οδηγούσε ο πρώτος των εναγόντων, ιδιοκτησίας της δεύτερης εξ αυτών εταιρείας και το οποίο ήταν ασφαλισμένο για την έναντι τρίτων αστική εκ της κυκλοφορίας του ευθύνη, στην τρίτη των εναγομένων ασφαλιστική εταιρεία, με κατεύθυνση από Λεωφόρο Βουλιαγμένης προς Λεωφόρο Ποσειδώνος και προσέγγιζε την διασταύρωση με την οδό Λαζαράκη. Επί της οδού Ζησιμοπούλου στην οποία εκινείτο ο πρώτος των εναγομένων και στο σημείο στο οποίο διασταυρώνεται με την οδό Λαζαράκη, στην οποία εκινείτο ο ενάγων, υπάρχει κάθετη σήμανση, πινακίδες με την ένδειξη Ρ-2 ΣΤΟΠ, Ρ-7 μονόδρομος και Ρ-28 απαγορεύεται η στροφή δεξιά, ενώ επί της οδού Λαζαράκη υπάρχουν πινακίδες με την ένδειξη Ρ-7 μονόδρομος και Ρ-27 απαγορεύεται η στροφή δεξιά, ενώ κατά την ως άνω χρονική στιγμή οι καιρικές συνθήκες ήταν καλές, με αραιή κυκλοφορία οχημάτων, η ορατότητα περιοριζόταν λόγω ανεπαρκούς φωτισμού (νύχτα) και δεν υπήρχαν εμπόδια, ενώ η κίνηση των οχημάτων ήταν πυκνή. Πλην όμως, όταν ο πρώτος των εναγομένων οδηγός του ΙΧ αυτοκινήτου, έφθασε στο ύψος όπου η οδός Ζησιμοπούλου, διασταυρώνεται κάθετα με την οδό Λαζαράκη, δεν ακινητοποίησε το όχημά του, ως όφειλε, πριν τη ρυθμιστική πινακίδα Ρ2-STOP που είχε στην πορεία του, αντιθέτως εισήλθε στη διασταύρωση, χωρίς να βεβαιωθεί ότι μπορούσε να πράξει αυτό χωρίς κίνδυνο των λοιπών χρηστών οδηγών που διέρχονταν από αυτή, ήτοι επέδειξε αμέλεια και ανεπιτηδειότητα περί την οδήγηση, καθώς και έλλειψη της προσήκουσας και απαιτούμενης προσοχής και επιμέλειας που όφειλε και μπορούσε κατά τις περιστάσεις να καταβάλει, δεδομένου ότι διερχόταν από διασταύρωση οδών και άρα επιβαλλόταν ιδιαίτερη προσοχή, με αποτέλεσμα να συγκρουσθεί με την κινούμενη επί της διασταύρωσεως των ως άνω οδών μοτοσυκλέτα του ενάγοντος και να επιπέσει με την πλάγια δεξιά πλευρά του οχήματος της δεύτερης των εναγομένων, στην πλάγια αριστερή πλευρά της μοτοσυκλέτας του ενάγοντος, η οποία εν συνεχεία εξαιτίας της ώθησης που έλαβε, ανατράπηκε προς τα δεξιά και σύρθηκε επί του οδοστρώματος, προκαλώντας σε αυτή υλικές ζημιές, ήτοι στην μάσκα, το φτερό, καθρέπτη και πλαστικά εξαρτήματα και στα πλαστικά εξαρτήματα της δεξιάς πλευράς, λόγω της πτώσης της, καθώς και τον τραυματισμό του ενάγοντος (βλ. προσκομιζόμενο υπ' αριθμ.πρωτ. ΑΔΚΚΚΚΛΗ δελτίο οδικού τροχαίου ατυχήματος Α Τμήματος Τροχαίας Νότιοανατολικής Αττικής και την από 10.9.2021 έκθεση

αυτοψίας τροχαίου ατυχήματος του Υπ/κα Ηλία [redacted] το επισυναπτόμενο επ' αυτής σχεδιάγραμμα από τον τόπο του ατυχήματος - σχετ.6 και 7^α προτάσεων ενάγοντος). Τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά, επιβεβαιώνονται από το σύνολο του αποδεικτικού υλικού και κυρίως από τις προσκομιζόμενες από τους διαδίκους φωτογραφίες, οι οποίες ελήφθησαν αμέσως μετά το τροχαίο ατύχημα από τις φροντίδες ατυχήματος των διαδίκων, στις οποίες εμφανίζονται τα χτυπήματα επί της μοτοσυκλέτας του ενάγοντος, καθώς και από τις καταθέσεις του πρώτου των εναγόντων οδηγού του ζημιογόνου οχήματος και του συνοδηγού του [redacted] οι οποίοι κατέθεσαν στα πλαίσια της προανακριτικής διαδικασίας στο Α.Τ. Αγίου Δημητρίου, ότι ο οδηγός του ΙΧ ελάττωσε, αλλά δεν ακινητοποίησε το όχημα του πριν από την ρυθμιστική πινακίδα P2-STOP που είχε στην πορεία του επί της οδού Λαζαράκη και εισήλθε με χαμηλή ταχύτητα επί της διασταυρώσεως των ως άνω οδών (βλ. προσκομιζόμενες εκθέσεις ένορκης εξέτασης μάρτυρα και απολογητικό υπόμνημα πρώτου των εναγομένων - σχετ.7β και 7δ προτάσεων ως άνω). Η ανωτέρω σύγκρουση οφείλεται σε αποκλειστική υπαιτιότητα του οδηγού του με αριθμό κυκλοφορίας [redacted] αυτοκινήτου, ο οποίος, χωρίς να έχει τεταμένη την προσοχή του στην οδήγηση του οχήματος του, ώστε να είναι σε θέση να ακινητοποιήσει αυτό ή να προβεί στους αναγκαίους κάθε φορά χειρισμούς, επιχείρησε να διασχίσει την διασταύρωση οδών, χωρίς να σταματήσει στην ρυθμιστική πινακίδα P-2 ΣΤΟΠ και χωρίς να ελέγξει αν μπορούσε να το πράξει αυτό με ασφάλεια και δίχως να παρεμποδίσει την ομαλή πορεία των οχημάτων που έβαιναν στην οδό Λαζαράκη, στην οποία ήταν οποία εκινείτο ο ενάγων οδηγός της μοτοσυκλέτας του ενάγοντος, με αποτέλεσμα να καταστεί πρόξενος της ένδικης σύγκρουσης και των υλικών ζημιών και του τραυματισμού που προκλήθηκαν από αυτήν (άρθρ. 12 παρ.1, 19 παρ.1,2 και 43 παρ.1 του Ν.2696/99 και 330ΑΚ). Επιπρόσθετα, αποδείχθηκε ότι η μοτοσυκλέτα του ενάγοντος, είναι μάρκας DAYANG τύπου DAYTONA MOTOR, κυλινδρισμού 125 cc, μοντέλο του 2020, το οποίο τέθηκε σε πρώτη κυκλοφορία στις 4.9.2020 (βλ. άδεια κυκλοφορίας οχήματος - σχετικό θ προτάσεων ως άνω), κατά τον χρόνο της σύγκρουσης ήταν σε καλή κατάσταση, ενώ η αγοραία αξία της ανερχόταν κατά το χρόνο του ατυχήματος, στο ποσό των 1.300,00 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενη έκθεση πραγματογνωμοσύνης του Πραγματογνώμονα [redacted] -σχετικό 3 προτάσεων δεύτερης και τρίτης των εναγομένων), η οποία (αξία) είναι ελάχιστα μεγαλύτερη από το κόστος επισκευής του, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 1.067,80 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενη προσφορά συνεργείου [redacted] - σχετ.9 προτάσεων ενάγοντος). Έτσι, η τελευταία κρίνεται ασύμφορη από οικονομική άποψη και η μοτοσυκλέτα του ενάγοντος, θεωρείται ολικώς κατεστραμμένη. Στην περίπτωση αυτή ο τελευταίος, έχει αξίωση ίση με την αξία του οχήματος του κατά το χρόνο της καταστροφής, αφαιρουμένης της αξίας των διασωθέντων υπολειμμάτων της μοτοσυκλέτας (βλ. Εφαθ 3028 / 2002 ΕΣυγκΔ 2002.371, ΕφΘεσ 410 / 2002 ΕΣυγκΔ 2002.378, Εφαθ 5210 / 2001 ΕΣυγκΔ 2001.498, Εφαθ 9104 / 1998 ΕΣυγκΔ 2001.225, Κρητικός Αποζημίωση από Τροχαία Αυτοκινητικά Ατυχήματα έκδ. 1998 παρ. 789 επόμ.), ήτοι του ποσού των 300,00 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενη ως άνω πραγματογνωμοσύνη).

Επομένως, η συνολική ζημία του ενάγοντος, ανέρχεται στο ποσό των (1.300,00 -300,00 ευρώ=) 1.000,00 ευρώ, γενόμενης δεκτής της ένστασης συνυπολογισμού ζημίας - οφέλους για τα διασωθέντα υπολείμματα της μοτοσυκλέτας (300 ΑΚ), την οποία προέβησαν παραδεκτά οι εναγόμενοι, με δήλωση των πληρεξουσίων τους δικηγόρων προφορικά στο ακροατήριο και στις νόμιμα κατατεθειμένες προτάσεις τους. Επιπλέον, αποδείχθηκε ότι ο ενάγων κατέβαλε για την μεταφορά και φύλαξη της κατεστραμμένης του μοτοσυκλέτας, με μέριμνα του Α' Τμήματος Τροχαίας Ν/Α Αττικής, από το σημείο του τροχαίου ατυχήματος στην μάντρα *Υ*, το συνολικό ποσό των 285,20 ευρώ (βλ. προσκομιζόμενη υπ' αριθμ.1160/28.9.2021 απόδειξη παροχής υπηρεσιών - σχετ. 12 προτάσεων ως άνω). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι συνεπεία της σύγκρουσης, ο ενάγων τραυματίστηκε και προσήλθε στις 10.9.2021, ήτοι την ίδια ημέρα επέλευσης του τροχαίου ατυχήματος, στο Γενικό Νοσοκομείο Αθήνας «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ», όπου και διαπιστώθηκε ότι έφερε, κρανίο εγκεφαλική κάκωση και περιτραυματική αμνησία, χωρίς οξύ χειρουργικό ορθοπεδικό, ενώ του συνεστήθη επανεκτίμηση από χειρουργό ορθοπεδικό (βλ. προσκομιζόμενη υπ' αριθμ.πρωτ. 03/04/27469/8.10.2021 ιατρική βεβαίωση - γνωμάτευση του Διευθυντή Α' χειρουργικού τμήματος *Υ* - σχετ.7 στ προτάσεων ενάγοντος), ενώ σύμφωνα με την από 26.10.2021 ιατρική γνωμάτευση του ορθοπεδικού ιατρού του ορθοπεδικού τμήματος του Γ.Ν.Α. ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ, *Υ*

στον οποίο παραπέμφθηκε αυθημερόν ο ενάγων για εκτίμηση, μετά από ακινητολογικό έλεγχο, διαπιστώθηκε κάκωση γόνατος αριστερά, अपαρεκτόπιστο κάταγμα κεφαλής και αυχένα περόνης, χωρίς νευρολογική σημειολογία εκ του περονιαίου νεύρου και του συνεστήθη αποφυγή φόρτιση του σκέλους και επανεξέταση από τακτικό ορθοπεδικό ιατρείο σε δέκα (10) ημέρες (βλ. προσκομιζόμενη ιατρική γνωμάτευση από 19.10.2020 ιατρικό σημείωμα - σχετ.7η προτάσεων ως άνω). Επιπρόσθετα, μετά το ένδικο ατύχημα και συγκεκριμένα την 14.9.2021 επισκέφθηκε τον χειρουργό ορθοπεδικό *Υ*, όπου και του συνεστήθη περαιτέρω ακτινολογικός έλεγχος και μαγνητική τομογραφία γόνατος, στην οποία υπεβλήθη την 17.9.2021 (βλ. προσκομιζόμενη γνωμάτευση του διαγνωστικού κέντρου με την επωνυμία *Υ* - σχετ.19-20 προτάσεων ως άνω) και του συνεστήθη ακινητοποίηση και αποφόρτιση για 3 εβδομάδες (βλ. προσκομιζόμενη ιατρική γνωμάτευση - σχετ.8 προτάσεων ως άνω). Επιπρόσθετα, αποδείχθηκε ότι ο ενάγων για την αποκατάσταση της υγείας του, λόγω του ως άνω τραυματισμού του, προέβη στις ακόλουθες δαπάνες και συγκεκριμένα σε δαπάνη ύψους 34,00 ευρώ για αγορά πατερίτσας και ύψους 50,00 ευρώ για την εξέταση του χειρουργού ορθοπεδικού Αθανάσιο Γεωργόκωστα (βλ. προσκομιζόμενη από 11.9.2021 απόδειξη του φαρμακείου με την επωνυμία «Κατράπα Θ. Γεωργίου» και την υπ' αριθμ.636/14.9.2021 απόδειξη παροχής υπηρεσιών - σχετ.13 προτάσεων ως άνω), σε δαπάνη 35,54 ευρώ για μαγνητική τομογραφία κατά γόνυ αρθρώσεως (βλ. προσκομιζόμενη υπ' αριθμ.Α 242950/17.9.2021 απόδειξη παροχής υπηρεσιών του Ιδιωτικού Πολυιατρείου Ιατρικής ΕΠΕ-σχετ.14 προτάσεων ως άνω) και σε δαπάνη ποσού 20,00 ευρώ για ακτινογραφία αριστερής κνήμης (βλ. προσκομιζόμενη υπ'

5 ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1651 /2023 απόφασης του Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Διαδικασία Αυτοκινήτων)

αριθμ. Α 242949/17.9.2021 απόδειξη παροχής υπηρεσιών του Ιδιωτικού Πολυιατρείου Ιατρικής ΕΠΕ - σχετ.15 προτάσεων ως άνω) και κατέβαλε για το λόγο αυτό, το συνολικό ποσό των (34,00 + 50,00 + 35,54 + 20,00=) 139,54 ευρώ. Οι εναγόμενοι, αρνούνται το ως άνω αιτούμενο αγωγικό κονδύλι, προβάλλοντας, με προφορική δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, όπως αυτές καταχωρήθηκαν στα ταυτόριθμα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης και αναλύονται στις κατατεθείσες προτάσεις, την ένσταση αποκλειστικής υπαιτιότητας, άλλως συνυπαιτιότητας κατά ποσοστό 95% του ενάγοντος, που αποτελεί νόμιμη ένσταση, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 300, 330 εδ.β', 914 και 922 ΑΚ (ΑΠ 53/2006 ό.π., ΑΠ 485/2001 Ελλάδα 43.384, ΑΠ 763/2000 Ελλάδα 42.75, ΑΠ 912/1996 Ελλάδα 37.79), ισχυριζόμενοι ότι ο τελευταίος παρέλειψε την νομική υποχρέωση του να φέρει το επιβαλλόμενο κράνος, κατά παράβαση του άρθρου 101 του Κ.Ο.Κ., η οποία όμως, (ένσταση), κρίνεται απορριπτέα ως αβάσιμη στην ουσία της, καθώς από κανένα προσκομιζόμενο στοιχείο δεν αποδεικνύεται τούτο, ούτε οι εναγόμενοι προσκομίζουν μαρτυρική κατάθεση από την οποία να προκύπτει ότι ο ενάγων δεν φορούσε το απαιτούμενο κράνος, σε αντίθεση με την επ' ακροατηρίω κατάθεση της μητέρας του ενάγοντος (βλ. ταυτόριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσια συνεδρίασης), η οποία καταθέτει όπως μετά λόγου γνώσεως της μετέφερε φιλικό πρόσωπο του υιού της, το οποίο μετέβη στον τόπο του ατυχήματος, αμέσως μετά την ένδικη σύγκρουση, το κράνος το οποίο φορούσε ο ενάγων αφαιρέθηκε κατά τη διακομιδή του στο Γ.Ν.Α. ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ από τους τραυματιοφορείς. Έτι περαιτέρω, ούτε μόνα τα τραύματα στο κεφάλι του ενάγοντος, συνιστούν απόδειξη της έλλειψης κράνους, αφού κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, το κράνος σε σφοδρή σύγκρουση ή πτώση περιορίζει την έκταση των τραυματισμών στο κεφάλι, αλλά δεν τα αποτρέπει πάντοτε εντελώς. Τέλος, οι δεύτερη και τρίτη των εναγομένων, ισχυρίζονται ότι ο ενάγων δεν νομιμοποιείται ενεργητικά να αξιώσει την καταβολή των σχετικών κονδυλίων για τις ως ιατρικές δαπάνες και έξοδα, διότι δεν δικαιούται να αξιώσει, ως έμμεσος ασφαλισμένος, το ποσό αυτό στο μέτρο που στην αντίστοιχη δαπάνη συμμετείχε ο ασφαλιστικός του φορέας, υποκαθιστάμενος εκ του νόμου (αρ.18 Ν.1654/1986) στις αξιώσεις της. Πλην όμως, σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, ο ενάγων κατέβαλε εξ ιδίων το ανωτέρω ποσό, άνευ συμμετοχής του ασφαλιστικού του φορέα, δεν προκύπτει δε συμμετοχή του ασφαλιστικού του φορέα, ούτε προκύπτει ότι αυτός πλήρωσε τα ποσά κατά το ποσοστό συμμετοχής του ως ασθενής ασφαλισμένος σε ασφαλιστικό φορέα, κατόπιν συνταγογράφησης. Συνακόλουθα, δεδομένου ότι ο ενάγων δεν απευθύνθηκε στον ΕΟΠΥΥ και δεν έκανε χρήση των δικαιουμένων από αυτό παροχών, από τις οποίες επιτρεπτός παραιτείται, τότε η αξίωση αποζημίωσης, η οποία κατ' άρθρο 18 Ν.1654/1986 είχε μεταβιβαστεί στον ΕΟΠΥΥ κατά το χρόνο του ατυχήματος, επανέκαμψε στον δικαιούχο ενάγων και το εν λόγω κονδύλι πρέπει να γίνει δεκτό ως βάσιμο στην ουσία του, απορριπτομένων των περί του αντιθέτου ισχυρισμών των εναγομένων. Περαιτέρω, τα αγωγικά κονδύλια ύψους 80,00 ευρώ για ένα τζιν παντελόνι και 219,00 ευρώ για ένα κινητό τηλέφωνο Huawei P30 Lite Lite 128 τα οποία κατά τα αναφερόμενα στην

αγωγή του ενάγοντος, καταστράφηκαν κατά την πτώση του από τη μηχανή πρέπει να απορριφθούν το πρώτο ως αόριστο, καθώς δεν αναφέρεται στην αγωγή η μάρκα αυτού και το δεύτερο ως αβάσιμο, καθόσον από κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύεται ότι έφερε μαζί του το συγκεκριμένο κινητό, αντιθέτως, προκύπτει ότι όντως φορούσε το κράνος, το οποίο είναι μάρκας Corsa CF 155, DVS Matt Black και η αξία του ανερχόταν κατά το χρόνο του ατυχήματος, στο ποσό των 100,00 ευρώ, το οποίο υπέστη φθορά λόγω της πτώσης του ενάγοντος στο οδόστρωμα, δεκτού γενομένου του σχετικού κονδυλίου ως βάσιμου στην ουσία του. Τέλος, πρέπει να επιδικασθεί στον ενάγοντα χρηματική ικανοποίηση για τη αποκατάσταση της ηθικής βλάβης που υπέστη από το ένδικο ατύχημα, η οποία πρέπει να καθορισθεί στο ποσό των 2.000,00 ευρώ, το οποίο το Δικαστήριο κρίνει εύλογο και δίκαιο σταθμίζοντας τις συνθήκες κάτω από τις οποίες έλαβε χώρα το ένδικο ατύχημα, τα διδάγματα της κοινής πείρας και της λογικής, το βαθμό του πταίσματος καθενός από τους οδηγούς των παραπάνω οχημάτων, το είδος και το ύψος των ζημιών των οχημάτων τους, του τραυματισμού του ενάγοντος, τη κοινωνική και οικονομική κατάσταση των διαδίκων φυσικών προσώπων, λαμβανομένου υπόψη περαιτέρω ότι η ευθύνη της ασφαλιστικής εταιρίας είναι εγγυητική (βλ. Φλούδα «Αστική Ευθύνη εξ αυτοκινητικών ατυχημάτων» σελ. 1395, ΕφΑθ 658/1975 ΝοΒ 23.508, ΕφΘεσ 15/1987 Αρμ 42.864, ΕφΠατρ 9376/1984 ΝοΒ 33.655). Επομένως, η συνολική ζημία του ενάγοντος, ανέρχεται στο ποσό των (1.000 + 285,20 + 139,54 + 100,00 + 2.000,00 =) 3.524,74 ευρώ.

Με τις σκέψεις αυτές, πρέπει η κρινόμενη αγωγή, να γίνει εν μέρει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν, να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος εξ αυτών, με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, καθόσον συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, δεδομένου ότι πρόκειται για αποζημίωση από άδικη πράξη, κατ' αρ.908 περ.δ' ΚΠολΔ, να καταβάλουν στον ενάγοντα το συνολικό ποσό των 3.524,74 ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επίδοση της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως, δεκτού γενομένου του υποβληθέντος αιτήματος των εναγομένων, να μην επιδικασθούν τόκοι επιδικίας, αλλά τόκοι υπερημερίας, το οποίο κρίνεται νόμιμο, στηριζόμενο στη διάταξη του άρθρου 346 εδ.4 ΑΚ, λόγω εύλογης αντιδικίας αναφορικά με τη βασιμότητα και το ύψος των επίδικων αξιώσεων (βλ. ΜΠΑΘ 1130/2019), ενώ τέλος, τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων θα κατανεμηθούν ανάλογα με την έκταση της νίκης ή της ήττας του καθενός από αυτούς, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό (άρθρα 176, 178, 191 παρ.2, 591 παρ.1 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΗΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τους εναγόμενους, να καταβάλουν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος εξ αυτών στον ενάγοντα, το συνολικό ποσό των τριών χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι τεσσάρων ευρώ και εβδομήντα τεσσάρων λεπτών (3.524,74) ευρώ, με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την επίδοση της αγωγής και μέχρις εξοφλήσεως.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

6 ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1651 /2023 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών
(Διαδικασία Αυτοκινήτων).

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος των εναγομένων μέρος των δικαστικών εξόδων του ενάγοντος, τα οποία προσδιορίζει στο ποσό των εξακοσίων είκοσι (620,00) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα στις 3/5 2023 στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, σε έκτακτη και δημόσια συνεδρίαση χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

ΟΛΓΑ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

